

Svitanie

Číslo 3/2011

Ročník 10.

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

ÚVODNÍK

Proti zlu sa dá bojovať len dobrom

V týchto dňoch slávime sviatok patróna nášho kostola a farnosti sv. archanjela Michala a pripomíname si 114. výročie posvätenia nášho farského kostola (29. septembra 1897). Prečo naši predkovia zasvätili kostol a farnosť práve jemu? Meno Michael sa prekladá „kto je ako Boh?“. Je to bojový pokrik, ktorým sv. Michal vyzýva na súboj všetkých, ktorý by sa chceli rovnať Bohu, stavať sa do pozície Boha, odporovať Bohu. Medzi súčasťou populáciou je stále viac ľudí, ktorí sú buď ľahostajní voči Bohu a jeho Cirkvi, alebo si chcú byť sami sebe bohmi a nerešpektujú Boží majestát. Ba neraz i bojujú proti Bohu, jeho Cirkvi i všetkému dobrému. Takíto ľudia potom svojím egoizmom produkujú stále viac a viac zla v akejkoľvek podobe.

Poslaním nás kresťanov je žiť uprostred tejto spoločnosti, eliminovať zlo okolo seba a vnášať do života hodnoty evanjelia. Robíme to však často nesprávnym spôsobom. Používame prostriedky, aké používa nepriateľ – chceme bojovať zlom proti zlu. Neuvedomujeme si však, že mu tým pomáhame, lebo jemu o nič

iné nejde, len aby sa zlo šírilo. A najhoršie je, keď sa necháme vyprovokovať k odplate či už formou násillia, hnevu, ohovárania, nadávania - tento vírus zla prechádza aj na nás, infikuje nás. Oberá človeka o pokoj, vyrovnanosť, Božiu milosť i večnosť.

Práve svätý Michal – ochranca pred mocnosťami zla, ale i Panna Mária, ktorú si v práve začínajúcom mesiaci október osobitne uctievať modlitbou posvätného ruženca a ktorú diabol nikdy ani na chvíľu nevtiahol do područia ríše zla, sú nám vzorom, ale predovšetkým účinnou pomocou v duchovnom zápase. Učia nás, že proti zlu sa dá bojovať iba dobrom a iba ak sme napojení na Boha, žijúc v jeho milosti. Nezabudnime sa preto často utiekať do ochrany nášho patróna sv. Michala, ktorý je poverený sa osobitným spôsobom starať o našu farnosť, lebo naši predkovia si ho práve preto vyvolili za svojho patróna, a tak isto pod ochranu Matky Božej, pred ktorou sa zlí duchovia trasú, lebo nad ňou nikdy nemali moc. Používajme na osobné posvätenie modlitbu, sviatosti, ale i konanie dobra aj voči tým, ktorí si to možno nezaslúžia, aby sme si uchovali svoje srdce čisté, naplnené Božou milosťou, aby vírus zla nenašiel nikdy živnú pôdu v našom srdci.

Peter Kudláč, farár

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Procesia k sviatku Božieho Tela

Obnovenie slávnostných procesií na sviatok Božieho Tela siaha do čias pádu totalitného režimu. Nebolo preto jednoduché nadviazať na posledné slávnostné procesie zo 70-tych rokov, odkedy bol vtedajším režimom slávnostný sprievod na sviatok Božieho Tela prísne zakázaný.

Prvá procesia prechádzajúca ulicami našej farnosti so Sviatosťou Oltárnou na sviatok Božieho Tela sa konala až po páde totalitného režimu v roku 1990. Naši farníci sa s nadšením, spontánnosťou a radosťou po dvoch desaťročiach na slávnosti v hojnom počte zúčastnili. Svojím záujmom a ochotou sa podieľali na príprave osláv Božej lásky. Od tých čias sa v prípravnej fáze uskutočnili viaceré zmeny.

Aj k tohtoročnému sláveniu sviatku Božieho Tela, ktorý vyvrcholil slávnostným sprievodom, bola potreb-

ná dôkladná a dôsledná príprava. Obetavé ženy pripravili kroje pre mládež a deti, kvetinovými vencami a farebnými stuhami ozdobili sochy Božského Srdca Ježišovho a Panny Márie, čím aj ony prispeli k dôstojnej oslave.

Po sv. omši vdp. prof. Jozef Krajčí z Bratislavy v slávnostnom sprievode s Oltárnou Sviatosťou prechádzal ulicami našej farnosti s požehnaním pre všetkých farníkov a celú farnosť. Svojou účasťou sme prejavili vieru a lásku s Sviatosťnému Spasiteľovi. Slávnostná

procesia sprevádzaná muzikantmi prechádzala dedinou so štyrmi zastaveniami, s poklonou a požehnaním pri kvetinami ozdobených oltárikoch umiestnených v smere štyroch svetových strán a pripravených k úcte Božského Srdca Ježišovho, Panny Márie, sv. evanjelistov a Božieho milosrdenstva.

Prvoprijímajúce dievčatká sypali z prútených košíkov pred Oltárnou Sviatosťou čerstvé kvety, voňavé lupene kvetov a bylín. Radosný pohľad veriacich spočinul na krojovaných deťoch,

mládeži a prvoprijímajúcich chlapcoch v bielych rovnošatách, ktorí so stuhami v rukách sprevádzali sochy Božského Srdca Ježišovho a Panny Márie. Prítomnosť členov hasičského zboru dodávala procesii dôstojný ráz.

Obdarení potrebnými milosťami a požehnaním pre všetkých farníkov a celú farnosť sme procesiu na sviatok Božieho Tela ukončili slávnostným „Te Deum laudamus“. Povzbudení Božím slovom a posilnení hlbokým duchovným zážitkom zo slávenia sviatku Božieho Tela sme s radosťou vykročili v ústrety novým dňom začínajúceho týždňa.

Alena

Foto: autorka

Už tretí mesiac máme nového kňaza.

Peter Kudláč:

„Slovo, ktoré nejde do ucha, nemôže ísť ani do srdca“

Život je zmena. Začiatkom júla nastala dvojnásobná – pre nás, farníkov, ktorí máme nového duchovného otca. I pre Mgr. Petra Kudláča, ktorý po rokoch služby v Smolinskom zmenil pôsobisko. O prvých skúsenostiach, plánoch aj osobných vzoroch hovoríme s naším novým kňazom.

Kadiaľ viedla Vaša cesta do Závodu? V ktorých farnostiach ste dosiaľ slúžili?

Ako novokňaz som 1. 7. 1995 nastúpil do Zlatých Moraviec. Po dva a pol mesiaci som sa sťahoval do Starého Tekova pri Leviciach a odtiaľ po štyroch mesiacoch do Topolčian. Tam som bol päť mesiacov a k 1. 7. 1996 som sa sťahoval za kaplána do Malaciek, kde som pobudol dva roky a tri mesiace. Od októbra 1998 som bol správcom farnosti Smolinské, odkiaľ som do novembra 2007 – teda 9 rokov spravoval aj farnosť Čáry. No a od 1. 7. 2011 som bol menovaný za farára do farnosti Závod...

Ako sa Vám páči v Závode? Aké boli Vaše prvé dojmy a aké sú skúsenosti po úvodných dvoch mesiacoch?

Každý sa ma na to pýta – ako sa vám páči? Ono asi nejde o to, aby sa nám páčilo, ale aby sme sa my a naša práca páčili Pánu Bohu. Ale určite je tu veľa dobrých vecí a aktivít, Svitanie je iste jednou z nich. Veľmi ma potešilo srdečné prijatie, ktorého sa mi dostalo od mnohých farníkov, čo mi umožnilo akosi ľahšie prekonať tie prvé momenty, keď som bol ešte celkom dezorientovaný v novom prostredí. Na strane druhej vidím, že ma tu čaká veľa práce pri obnove farnosti na poli duchovnom i na poli materiálnom. Dúfam, že mi v tom, farníci, budete nápomocní, veď koniec koncov je to pre vaše dobro.

Vaším novým domovom sa stala závodská fara; ako ste sa v nej udomácnili?

Zo začiatku to bolo trochu zložité – ako každé sťahovanie. Ale po čase, keď si človek nájde svoje miesto, vybalí sa a už vie, čo kde má, tak je to celkom v pohode.

Stihli ste sa už spoznať s farníkmi?

Závod je obec trikrát tak veľká ako Smolinské a nemôžem ani o tom povedať, že by som tam všetkých poznal. S niektorými Závodčanmi som prišiel do osobnejšieho kontaktu a začal som ich spoznávať, no je to ešte veľmi krátky čas na to, aby sa dalo povedať, že by som spoznal farníkov. To ale príde časom.

O pastoračných alebo infraštruktúrnych plánoch je asi ešte predčasné hovoriť, predsa len - môžete spomenúť aspoň tie najbližšie?

Veľa ľudí sa mi sťažovalo, že v kostole dobre nerozumejú, tak som sa snažil vylepšiť ozvučenie v kostole. Lebo slovo, ktoré nejde do ucha, nemôže ísť ani do srdca. Podarilo sa, i keď aj tam sa musí ešte čo-to doladiť. Začal som učiť náboženstvo v treťom ročníku a dúfam, že v spolupráci s rodičmi sa nám podarí dobre deti pripraviť na prvé sväté prijímanie a takto ich uviesť do sviatostného života. Chcel by som začať efektívnejšie využívať Pastoračné centrum na duchovné aktivity, postupne začať s prípravou starších detí na prijatie sviatosti kresťanskej dospelosti – birmovania, vylepšiť osvetlenie kostola, opraviť organ, kúrenie, lavice a mnohé ďalšie veci, ktoré sú však závislé aj od finančných prostriedkov. Keď nám Pán Boh dá zdravie a silu, snáď sa to postupne podarí.

Mení sa s Vaším príchodom organizácia farského úradu?

Neviem, aká bola doteraz organizácia farského úradu, ale som tu na to, aby som tu bol pre ľudí. Takže pokiaľ ma iné povinnosti neodvolajú mimo budovy

fary, rád vyhoviem každej rozumnej žiadosti. Na farskom telefóne mám „clip“, takže ak sa mi niekto nedovolá, zvyknem mu zavolať naspäť, keď sa vrátim. Ak by išlo o niečo súrne, ako zaopatrovanie zomierajúceho a pod., pani kostolníčky majú aj moje mobilné číslo.

Máte akokňaznejaký osobný vzor? Ktorá postava svätca je Vám obzvlášť blízka?

Takými vzormi z blízkej minulosti boli pre mňa kňazi ako páter Vojtech Kováčik SVD, don Andrej Dermek SDB a tiež vdp. dekan Albert Reháč. Všetci traja sú už u Pána, ktorý nech ich oslávi vo večnosti. Zo svätcov či blahoslavených pápež Pius X., Ján XXIII., Ján Mária Vianney.

Svetové dni mládeže (SDM) v Madride

„ Zakorenení a postavení na Ježišovi Kristovi, upevnení vo viere.“ Dnes už blahoslavený pápež Ján Pavol II. pred 26 rokmi prvýkrát pozval do Ríma mladých celého sveta. Odvtedy sa každé 3 roky organizujú stretnutia vždy v inej svetovej metropole.

Veľmi som túžila ísť na SDM. Spojila som sa so saleziánskou mládežou z Bratislavy. Španielska metropola pre nás pripravila množstvo úžasných zážitkov, či už duchovné alebo kultúrne. Stretnutie s najvyšším zástupcom nášho Pána, Ježiša Krista, tu na zemi, so Sv. Otcem Benediktom XVI. Bolo pre mňa povzbudením vo viere. Boží duch, ktorý mocne konal, vytvoril medzi pútnikmi intenzívne

Mgr. Peter Kudláč

- narodil sa v Skalici v roku 1968
- vyrastal v Radošovciach, kde navštevoval aj ZŠ, potom Gymnázium v Skalici, po maturite pracoval v Didaktiku Skalica
- ZVS absolvoval v Kadani v západných Čechách
- študoval na teologickej fakulte (CMBF UK) v Bratislave, kde bol aj vysvätený za diakona a neskôr i za kňaza 10. 6. 1995 v Katedrále sv. Martina

*Zhovárala sa:
Ivana*

spoločenstvo. Z ulíc sa ozývalo: „Viva Papa, Viva Benedikto“. Bola cítiť radosť a láska k jedinému Pánovi. Nik sa nemračil, nik nenadával, akoby som bola mimo reality. Cítila som Božiu prítomnosť. Jedine On, môže spojiť toľko rôznych kultúr, rás, lebo nás všetkých rovnako miluje.

Sobota. 46°C na slnku. Obrovské davy ľudí sa premiestňujú na letisko Cuatro Vientos. Čakali sme na Sv. Otca. Keď mal prísť na vigíliu, strhol sa silný vietor, hromy a blesky. Tu som si uve-

domila svoju ničotu a Božiu všemocnosť. Nad nami iba holé čierne nebo plné bujných bleskov. Nebolo úniku. Bola som schovaná v jednej kaplnke (veľká kovová konštrukcia, obtiahnutá plachtou). Všetko sa triaslo, ale nikto nebol nervózny, ba dokonca všade znela modlitba v rôznych svetových jazykoch a krásna hudba na Božiu slávu.

Žiadny letný festival hudby sa nikdy nevyrovná SDM. Aj napriek toľkým protestom sa do Madridu dostalo vyše 2 miliónov mladých pútnikov bez ujmy na zdraví. Prečo?!

Odporúčam aspoň raz za život ísť na SDM a zistiť, že nie ste „divní“, keď ste veriaci, ako si to mnohí myslia.

Zlatka

Z NAŠICH PÚTÍ

Kroje, ovenčené sochy a mariánske piesne

...Tie žarošické zvony od rána vyzváňajú, to oni k Matičke dietky zvolávajú...

... ich hlas už dlhé roky dolieha v druhú septembrovú sobotu aj na Záhorie a my ho vždy vypočujeme, tak ako Matka Božia vypočuje vždy nás. Inak tomu nebolo ani tento rok. Po počiatocnej kontrole dochádzky v sobotu 10. septembra teta Berta naloží ešte zákusky a dva autobusy sa vydávajú na cestu. Naberajú smer Morava, obec Žarošice. V autobuse panuje pohoda, rannou modlitbou a mariánskym spevom začíname nový deň. Za oknami sa zatiaľ striedajú nekonečné lány viníc a kukuričných polí.

Spoza mrakov sa prediera aj slniečko. Deň ako maľovaný na oslavu narodenín našej Nebeskej Matky.

Naše prvé kroky vedú k vodnému prameňu na Zdravú Vodu. Ved' treba uzdraviť nielen dušu, ale aj telo. Obťažkaní fľašami životadarenej tekutiny dorážame do Žarošíc. Celá dedina je na nohách, pútnici prichádzajú už od rána. Náš program začína slovenskou sv. omšou o 11.00 hod. Po jej skončení s dozvedáme podrobný program celého dňa: ruženec, krížová cesta, svätenie vody. Počas celého dňa prichádzajú krojované

procesie s ovenčenými sochami Panny Márie. Po poklone v kostole sa zoraďujú na nádvorí. Tento rok sme obdivovali 36 krásne ovenčených sôch Panny Márie a stovky pestrofarebných moravských a slovenských krojov. Naša srdečná vďaka a úcta patrí všetkým, ktorí sa podieľajú na šití, udržiavaní, škrobení a žehlení celej tej plejády stužiek, sukni, spodničiek.

Pokľak úcty

O 16.00 h sa začína krásny obrad kladenia venčekov. Je to starobylý zvyk prebratý od uhorských kráľov, ktorého sa zúčastňujú mladí pútnici. Pútnik pokľakne a vzdá úctu Panne Márii. Na oltár položí zelený venček, čím symbolicky odovzdá Panne Márii jar svojho života, svoju mladosť. Počas kladenia venčekov sa spieva starodávna pútnická pieseň. Tento rok bolo treba vyspievať až dve pesničky, kým všetci odovzdali svoj venček. Počas hlavnej sv. omše je nádvorie za farským kostolom zaplnené. Zrazu sa ním preženie ľahká vlna sklamaní, ktorá sa odráža na tvárach prítomných pútnikov. Všetci sklamané hľadajú v prichádzajúcom sprievode hlavného celebranta - trnavského arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka. Túto

skutočnosť si hneď všimne aj prichádzajúci biskupský vikár Mons. Pavol Zemko, ktorý sa po úvodnom privítaní ujíma slova. Prichádza ako zástupca pána arcibiskupa, ktorého služobné povinnosti odviaľali na Spiš. Okrem jeho pozdravu a požehnaní prináša aj dar – kópiu obrazu Trnavskej Panny Márie. Potom už začína sv. omša, ktorej vyvrcholením je sprievod osvetlených sôch Panny Márie. Po sprievode je pútnikom udelené slávnostné požehnanie. Po ňom sa už Závodčania zberajú do autobusov. V kostole však ďalej pokračuje bohatý program.

Čo objavil turecký veliteľ

Autobusom sa rozlieha pieseň na rozlúčku s Pannou Máriou s uistením, že o rok sa opäť vrátíme. Panna Mária chce ísť v našom živote s nami a my, ako

dobré dieťky, chceme ísť životom s ňou. Ona je tá naša pomocná barlička, ona je tou hojivou náplastou na rany života, jej možno zveriť všetky naše radosti aj žiaľ – svet okrem nej nič lepšie nemá. To pochopil aj kedysi dávno okolo r. 1530 jeden turecký veliteľ. Turecké vojská vtedy obliehali Viedeň, ničili a pálili mestá a dediny. Veliteľ vošiel na koni do kostola Starej Matky Žarošickej, rúhal sa a potupil milostnú sochu. Panne Márii začali tiecť z očí slzy a Turek náhle oslepol. Odmietal sa vrátiť do vlasti skôr, než si udobrí Matku kresťanov. Po úprimnom pokání sa sám stáva kresťanom a zrak sa mu navracia. Z vďačnosti jej ostáva slúžiť ako pustovník až do smrti. Hľa, aj takéto bývajú cesty viery. Možno už vtedy sa spievalo:

... Sladké je nám tvé slovíčko, vštep nám jej do srdce, ó, Matičko.

Dej, at' skrz Tebe príjdem do nebe, Matičko Žarošská chváliť Tebe...

Naša srdečná vďaka patrí pani Berte Majzúnovej, ktorá už roky telom aj dušou vodí pútnikov do Žarošíc.

Anna
Foto: autorka

Srdcom Východniar?

– spomienka na tohtoročnú púť na horu Živčáková a Zvir

Vždy, keď sa chystám na púť do Turzovky a Litmanovej, mám predsavzatie, že si ľahnem skôr spať, veď treba veľmi skoro vstať. Pravdupovediac, ešte sa mi ho nepodarilo ani raz splniť. Aj tento rok som si ľahol neskoro a zaspal som ešte neskôr, až okolo polnoci. Dobrý predpoklad na začiatok putovania s budíčkom o 03.15 h a s odchodom autobusu o 04.00 h. Po príchode k autobusu a pri pohľade na usmiatych a veselých (žeby vyspaných?) pútnikov som mal dojem, že

tento problém mám len ja. Našťastie s nami putovali aj mladší odo mňa a na tých bolo vidieť, že už začiatok púte je obeta a boj so sebou. Autobus sa pohol. V mene Otca i Syna i Duchu Svätého...

Panna Mária si nás pozvala

Tento rok organizácia púte do Turzovky a Litmanovej uviazla na mŕtvom bode. Pre nedostatočný počet záujemcov a tým aj nedostatočné finančné zabezpečenie sa takmer nekonal. Vo firme Martina, ktorej autobusy nás tradične a spoľahlivo vozili minulé roky, bola zrušená objednávka. Svetielkom v tuneli sa stal pán Ondrej Václav – majiteľ firmy OFO Travel – môj

bývalý farník z Rohožníka, ktorý nás bol ochotný zaviesť aj za menej peňazí. Napokon sa situácia vyriešila, Panna Mária si nás teda pozvala aj tento rok. Pod Tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička...

Na čas putovania rodinou

Púť by nebola púťou, keby sme ju nechápali ako časopriestor. Putujeme v priestore a to nám zaberie aj istý čas. A nebola by púťou, keby sme ten čas nevyplnili uvažovaním o Bohu, o sebe, o tom, s čím idem k Panne Márii. Keby sme neboli pripravení niesť bremeno sebazapierania a keby sme sa nechceli venovať modlitbe – osobnej a spoločnej so spolupútnikmi. Púť z nás tvorí na čas putovania jednu rodinu. Takto sme sa snažili aj tento rok stráviť čas púte. Autobus bol plný modlitby, nábožných piesní..., ale aj smiechu a spokojného pochrapkávania a milo si spomínam aj na to, že sme do autobusu priniesli krásne vône (rezne, paštéty, káva, chlieb, paradajky, paprika atď.). Márna sláva, púť je púť. Rozvíjaj sa, kvíci, jasne zasviet slniečko, idem ťa navštíviť, moja Matičko, moja Matičko...

Spotení, ale šťastní

Prvým cieľom nášho putovania bola Turzovka a presnejšie hora Živčáková – mladé pútnické miesto na Kysuciach, ktoré má svoju slávu ešte len pred sebou. Raz by tu mali byť podľa sv. pátra Pia slovenské Lurdy. Na hore Živčáková sa v päťdesiatych rokoch zjavila Panna Mária miestnemu horárovi Matúšovi Lašútovi. Ten zomrel vo vysokom veku minulý rok. Jeho život a hora Živčáková boli poznačené ťažkou

dobou komunizmu – neustále útoky a ťažkosti zo strany režimu znemožňovali pokojný rozvoj diela. Aj on aj hora však nepriateľstvo komunizmu prežili a Panna Mária na tomto mieste už ako na pútnickom mieste odporúčanom Cirkvou naďalej udeľuje mnohé milosti. Aj my sme vystúpili na túto horu spotení, ale šťastní, že sme tam. Turzovka má svoje čaro. Krása hôr, jednoduchosť miesta, malá kaplnka. Zážitok prítomnosti a blízkosti Boha (aj vo svätostánku) a Panny Márie – Kráľovnej Turzovky je hádam najväčším darom tohto miesta. Spolu s inými pútnikmi sme prežili pobožnosť fatimskej soboty a koncebrovanú svätú omšu. Cestou k autobusu je hádam akousi samozrejmosťou načerpať vodu z prameňov, ktoré sú darom Panny Márie. Voda z milostivých miest nie je zázračný liek na všetky choroby, ale nástroj Božej milosti a ľudskej slabosti, ktorá sa s vierou a modlitbou obracia k Bohu spolu s Pannou Máriou prosiac najčastejšie o zdravie. Zatiaľ som tu nevidel také zástupy pútnikov a kolóny chorých putujúcich k prameňom ako v Lurdoch, ale čo nie je, môže raz byť. Nový rozostavaný pútnický kostol dáva tušiť, akú budúcnosť má toto miesto. Kráľovná Turzovky, rozprestri nad nami plášť svojej ochrany, prebývaj tu s nami... Prvý deň púte sa skončil v dedinke Jarabina v okrese Stará Ľubovňa. Za kopcom nás čakala dedina Litmanová a za ňou hora Zvir – druhý cieľ našej púte. Ale našťastie sme sa mohli predtým dobre vyspať.

Čakám na vás v nebi

Zamagurie je jednoducho krásne. Panna Mária si vybrala skutočne

nádherne miesto. Líšky tu dávajú dobrú noc a Panna Mária hovorí: „Dobré ráno!“ Aj Litmanová je mladé pútnické miesto. Ešte mladšie ako Turzovka. V deväťdesiatych rokoch sa tu zjavovala Panna Mária dvom dievčatám: Ivetke a Katke. Gréckokatolícka cirkev, ktorej podlieha táto farnosť, sa od začiatku postavila k udalostiam veľmi korektne. Starostlivo skúmala zjavenia a nikomu nebránila prichádzať. A napokon otec vladyka – teda diecézny arcibiskup – Ján Babjak ustanovil toto miesto ako pútnické miesto odporúčané Cirkvou. Za tie roky, čo som prichádzal na horu Zvir s púťou alebo súkromne, som videl ako toto dielo rastie a ako sa nádherne rozvíja. Tento rok sme na horu vystúpili ako jedna rodina pútnikov zo Závodu – veď sme mali aj označenie. S krížom z nášho farského kostola sme vstúpili na posvätnú pôdu a začali pobožnosť krížovej cesty. S úsmevom som sledoval, ako sa naša pútnická skupina zväčšuje. Totiž množstvo pútnikov sa zapájalo do našej modlitby. Takto sme vystúpili na horu Zvir. Boží chrám vo voľnej prírode, krása hôr, ktorá sa snúbi s krásou spevov a bohatstvom obradov gréckokatolíckej cirkvi tu tvoria posvätný zážitok a umožňujú stretnutie s Bohom a s Bohorodičkou. Osobná prítomnosť otca arcibiskupa Babjaka, pozvaných hostí – kazateľa arcibiskupa vladyku Martyniaka z Poľska a troch ďalších biskupov, prítomnosť desiatok kňazov, najmä východného obradu, sama hovorí o tom, že toto miesto sa tiež prebúdzá a prežíva svoj úsvit. Z pohľadu kňaza som vždy povzbudený množstvom pútnikov a najmä tých, ktorí pristupujú k svätej spovedi.

To je však zážitok z púte rezervovaný kňazom. Vidieť tajomstvo ľudských srdc a tajomstvo Boha, ktorý v nich pôsobí. A v Litmanovej prichádzajú k sviatosti zmierenia mnohí: Slováci, Česi, Rusíni, Poliaci, Rómovia... celé množstvo Božích detí. Gréckokatolícka svätá liturgia (svätá omša) sa chápe ako účasť na nebeskej bohoslužbe. A skutočne, slávená na milostivej hore Zvir dáva predtuchu, aké je to v nebi. Jednoducho nádherne. Možno aj preto počas posledného zjavenia v Litmanovej Panna Mária povedala: „Čakám na vás v nebi“. Na rozlúčku nás kňazi pomazali posvätným olejom – mirovanie – a ponúkli prosforkou – posvätným chlebíkom. Keď si na to teraz spomínam, cítim, že Litmanová je jednoducho niekde vo mne, že aj tam som doma. Podobný pocit som mal, keď som sa koncom augusta vracal z Poľska cez Kysuce a videl som odbočku na Turzovku. Až mi stislo srdce. Aj turzovská hora je už súčasťou môjho vnútra. Zdravas' Kráľovná, matka milosrdenstva, život náš i sladkosť a nádej naša, zdravas'... Spiatočná cesta nás priviedla opäť na zem a do nášho dočasného domova, do Závodu, ktorý už pomaly zaspával a ani netušil, odkiaľ sme sa práve vrátili.

Na záver tohto spomínania by som chcel vysvetliť nadpis tohto článku. Na septembrovej kolekcie kňazov nášho dekanátu som neodolal a vojenskému duchovnému v.d.p. Slávkovi Ganajovi, ktorý je gréckokatolíckym kňazom, som sa pochválil, že som bol v auguste na púti v Litmanovej. Zareagoval úsmevom a konštatovaním: „Vidím, že si srdcom východniar. Ako v tej reklame.“ Voľačo pravdy v tom bude, že ja

P. Gabriel Koch, CR

Tomáš sa vrátil zo Sudánu

V nedeľu 18. septembra sa v našom farskom kostole konala beseda s Tomášom Rusňákom, ktorý sa nedávno vrátil zo Sudánu. Prežil tam 11 mesiacov ako misijný dobrovoľník. Väčšinu času strávil v hlavnom meste Južného Sudánu, v Jube, kde pôsobil ako učiteľ. Po prezentácii bol tiež priestor na otázky.

Tomáš si pre nás pripravil zaujímavú prezentáciu, počas ktorej nám prostredníctvom fotiek priblížil život v africkej krajine. Okrem základných informácií nám porozprával aj veľa zaujímavostí a zážitkov. Ponúkol nám pohľad na chudobnú časť krajiny a priblížil nám ťažký život ich obyvateľov. Z mnohých fotiek ale bolo cítiť radosť, tamojšie deti sa vedia radosť aj z mála... A radi sa fotia, ako hovorí Tomáš :-). Ukázal nám aj niekoľko videí, pomocou ktorých sme si mohli naozaj živo predstaviť, ako to tam vyzerá.

Ďakujeme Tomášovi, že sa s nami podelil o skúsenosti a zážitky zo Sudánu a prajeme mu do budúcnosti ešte veľa radosti z obetavej práce pre iných!

Hanka

O pravej úcte k Panne Márii

Svätci, čím boli bližšie k pánu Ježišovi, tým viac si uctievali aj Jeho Matku Pannu Máriu. Stavali na jej počesť kostoly, zakladali rehole. **Svätý Otec Ján Pavol II. sa zdôveril André Frossardovi: „Táto kniha O pravej úcte ku Panne Márii ma priviedla k vážnemu obráteniu v mojom živote... úcta ku Matke Kristovej, ktorú som v detstve a v mladosti uchovával, si našla nové miesto na úcte, ktorá vychádzala z mojej najhlbšej viery“.**

Ján Pavol II. vložil svoju „mariánskosť“ do pápežského motta „Totus Tuus“, „Celý Tvoj“, ktoré prebral zo zdroja svojej spirituality, *Traktátu o pravej úcte k Panne Márii* od sv. Ľudovíta-Márie Grigniona z Montfortu. Jeho „mariánskosť“ je zjednocujúcou silou celého jeho duchovného sveta, teda všetkého hodnotného, čo učil a uskutočňoval. **Je to kľúč k pochopeniu jeho života, jeho myslenia, jeho diela.** Obrovská popularita Jána Pavla II. bola v nemalej miere spôsobená tým, že sa každý cítil byť podopretý týmto mužom,

ktorý na sklonku života už nedokázal ani stáť na nohách. A aj vtedy v ňom milióny ľudí nachádzali útechu. Ľudia na celom svete cítili oporu v tomto mužovi, ktorý všade šíril povzbudenie. Grignion predpovedal takýchto apoštolov posledných čias, ktorých vychová pravá mariánska úcta. A práve tieto osobnosti „odchované“ na pravej „mariánskosť“ sú pre nás tou najlepšou reklamou k prehodnoteniu mariánskej úcty. Grignion takto opisuje pravých mariánskych ctiteľov:

Aký sú títo služobníci, deti Panny Márie?

Budú ohnivým plameňom, Pánovými sluhami, ktorí všade zapália oheň božskej lásky. Budú ako ostré šípy v ruke mocnej Panny na prebodnutie jej nepriateľov.... dôkladne očistení v ohni veľkých skúšok a pevne spojení s Pánom. Ponesú zlato lásky vo svojich srdciach, kadidlo modlitby vo svojich dušiach a myrhu umŕtšovania vo

svojich telách. Budú všade Kristovou lúbeznu vôňou pre malých a prostých, zatiaľ čo budú vôňou smrti pre veľkých, bohatých a pyšných tohto sveta. Budú ako hrmiace a poletujúce oblaky v jemnom vanutí Ducha Svätého. Nebudú viazaní na nič ani ničím prekvapení. Nebudú sa trápiť pre nič, ale budú rozlievať dážď Božieho slova a večného života. Zahrmia proti hriechu a zadunia proti svetu. Zasiahnu diabla i jeho prívržencov. Skrz – naskrz prebodnú svojím dvojsečným mečom Božieho slova – či pre život a či pre smrť – všetkých, ku ktorým budú poslaní Najvyšším. Budú apoštolmi posledných čias...

Budú kráčať po stopách Jeho chudoby, pokory, pohrdania svetom a Jeho lásky.

Budú vyučovať úzku Božiu cestu podľa čistej pravdy, podľa svätého Evanjelia a nie podľa svetských zásad. Nebudú mať z nikoho strach, nebudú brať ohľad na osobu.

Nikoho neušetria, nebudú počúvať ani sa báť nijakého smrteľníka, hocako mocného. V ústach budú mať dvojsečný meč Božieho slova, na pleciach zakravenú štandardu Kríža, v pravej ruke kríž a v ľavej ruženec, v srdciach sväté mená Ježiš a Mária a v celom svojom správaní skromnosť a umŕtvanie Ježiša Krista.

Hľa, toto sú veľkí, čo prídu. Vyformuje ich Mária z príkazu Najvyššieho, aby rozšírili vládu i na bezbožníkov, modloslužobníkov a mohamedánov. A na miestach, kde budú kázať, zanechajú iba zlato lásky, ktorá je naplnením zákona. Napokon vieme, že oni budú pravými učeníkmi Ježiša Krista.“ (56-59)

Dalo by sa povedať, že práve naša úcta k Panne Márii je ukazovateľom, ako blízko sme pri Pánovi Ježišovi. Ako prezieravo poznamenáva Chromacius Aquilejský: **„Cirkve sa zhromaždila vo večeradle s Máriou, Matkou Ježišovou, a s jeho bratmi. Nemožno teda hovoriť o Cirkvi tam, kde nie je Panna Mária, matka Pána, s jeho bratmi.“**

Petronela

O obraze rodičov

Pred rokmi to Hviezdoslav poňal oslavne: „Ó mládež naša, tys´ držiteľkou rána...“ Kto vie, čo by pán básnik povedal dnes o mládeži z našej dediny. Mám na mysli tú mládež, ktorá sa poneviera okolo kostola v nočných hodinách a devastuje ho. Kostol a jeho najbližšie okolie je vizitkou dediny. Výkladnou skriňou jej obyvateľov. Kostol je našou históriou, láskou i budúcnosťou. Kostol je aj mravná budúcnosť našich detí. Nehazardujme s týmto pokladom!

Tí úbohí mladí ľudia, ktorí fetujú a drogujú na kostolných schodoch, rozbíjajú sklo, množia odpadky, ničia obloženie sokla – sú si vedomí toho, že hrešia proti Pánu Bohu? Keď tam skúšajú milenecké pozície, lietajú na korčuliach a bicykloch po nedávno položených dlaždiciach – kde majú rodičov?

Má mládež iba práva? Nemá žiadne povinnosti?

Deti sú obrazom svojich rodičov.

Zlata

... A VTEDY SOM POCÍTLA BOŽIU PRÍTOMNOSŤ

Tento raz pôjdeme do kostola

Pred pár dňami sme oslavovali sviatok SEDEMOLESTNEJ PANNY MÁRIE. Veľa nás bolo v Šaštíne na hlavnej sv. omši, ktorú celebroidal Mons. Stanislav Zvolenský. V homílii tejto slávnostnej sv. obety sme si vypočuli hlboké slová o Panne Márii a jej hlavnej úlohe – PRIVIESŤ NÁS K PÁNU JEŽIŠOVI. Už od roku 2007 ma každoročne Panna Mária privádza do Medžugoria. Niekedy na dlhšie, inokedy na krátko. Prvý raz som sa stretla s P. Máriou na hore Križevac. Pocítila som milujúcu prítomnosť matky. V druhom roku som smela prísť na krátku chvíľu opäť na Križevac, ale už so mnou prišla aj moja rodina. V treťom roku pritiahla P. Mária do Medžugoria aj moju pozemskú mamičku. V štvrtom

Nepýtajme sa...

Bol utorok 30. júna 2009 a v obci sa konala veľká paráda. Dievčence a dokonca aj Jozefka Salaška boli oblečené v krojoch, aby sa s vďakou rozlúčili s dôstojným otcom Petrom Mášikom po jeho šesťročnom pôsobení v našej farnosti. Pán biskup ho preradil z dediny do mesta. Vzápätí sme 1. júla so skromnosťou privítali nového dôstojného otca Jána Bučeka, ktorý bol zase preradený z mesta na dedinu. A prišla streda 29.

roku sme išli opäť s rodinou, ale tentoraz sa mi nedalo ísť na horu, len do kostola. Sediac v kostole som si pomyslela, aké to bude Medžugorie, keď nejdem ani na horu. Nestretnem sa s Panou Máriou... Dvihla som pohľad a predou mnou bol svätostánok. A v tom som pochopila. Už nebolo treba ísť na horu, Panna Mária ma priviedla do kostola, priviedla ma k svojmu Synovi. V niekoľkoročnom putovaní do Medžugoria som zistila, ako mi Boh preukazoval svoju vôľu cez niekoho, o kom som si myslela, že cez neho by mi svoju vôľu určite nezjavil. Nechodil do kostola každý deň ako ja, nemodlil sa denne ruženec a nežil tak vieru ako ja. A predsa práve cez neho mi Pán dával poznať svoju vôľu a chcel, aby som bola voči svojmu partnerovi poslušná. Nechala som sa teda viesť, tak ako on povedal, a zrazu som uvidela, že aj cez neho ma Boh vedie k sebe. A tak raz môj partner Ján povedal: „Tentokrát nepôjdeme na horu, pôjdeme do kostola.“ A v kostole som našla Ježiša.

Petronela

júna 2011 a s ňou opäť lúčenie. Dlho bolo verejným tajomstvom, že pán farár Buček ide z farnosti preč. Až po vykonaní sviatosti prvého sv. prijímania dôstojný otec oznámil, že k 1. júlu je dekrétom preradený do farnosti Dolňany.

Mnohých ľudí, ktorí nechodia do kostola, (nemôžem ich nazvať neveriacimi, lebo iba to, že niekto chodí do kostola, ešte z neho veriaceho nerobí), to prekvapilo. Kto môže robiť klebety a problémy okolo kňaza: ten, kto do kostola nechodí alebo ten, kto je v jeho

blízkosti? Neotvára dvere, keď zvoníme. Nedvíha telefón. Má úradné hodiny, neslúži v pondelok omšu... Áno, aj kňaz je len človek. Prečo sme sa ho nepýtali, čo zdedil? A kto mu zvonil pri dverách, kto búchal na oblok? Kto mu nadával, preskakoval múr oplotenia a prečo prišiel o svojho psa? Napokon, stále sme mu pripomínali, vo všetkej úcte k dôsto-

jnému otcovi Mášikovi, ako to robil on. 1. júla slúžil vo farnosti svätú omšu náš nový kňaz Peter Kudláč. Prosím, nepýtajme sa, aký je. Nepýtajme sa na jeho minulosť, ale sa pýtajme, čo môžeme preňho urobiť, aby sme sa s ním nemuseli zase o krátky čas lúčiť.

Maja

TÉMA DŇA

Pokoj s Bohom Stvoriteľom

Bože otcov, Pane milosrdenstva, človeka si stvoril svojou múdrosťou, aby vládol nad stvorenstvom, ktoré si Ty povolal k jestvotnosti, aby spravoval svet v svätosti a spravodlivosti“ (Múd 9,1-3)

V knihe Genезis čítame, že po stvorení zeme a človeka Boh videl všetko, čo urobil a hľa, bolo to veľmi dobré. Náš dobrý Otec, Boh, stvoril krásny svet, živý ako i neživý, rastliny, ako i zvieratá. Stvoril ho ako domov, ako oázu pre každého z nás. V nekonečnej добрote stvoril človeka so slobodnou vôľou a celé svoje stvorenstvo mu zveril. Nielenže mu ho zveril, ale dokonca Boh dal mužovi a žene príkaz, aby si podmanili zem. A nakoniec Boh vidí a hovorí si, aké je to všetko dobré ...

Nie je to krásne? Najskôr Boh stvoril celú Zem ako príbytok pre človeka, potom stvoril samotného človeka, všetko mu odovzdal do správy s tým, že je to všetko jeho a pre neho, aby si toto všetko podmanil. Boh teda človeka nielenže stvoril, ale sa o neho i postaral.

Dal mu všetko, čo potreboval, čo potrebuje a čo bude ľudstvo potrebovať. Slnko, obloha, voda, zem, všetko stvorenstvo vďačí za svoje jestvovanie Bohu Stvoriteľovi a je tu pre človeka. V knihe Žalmov sa píše: „Ustanovil si ho za vládcu nad dielami tvojich rúk. Všetko si mu položil pod nohy.“ (Ž 8,7) Vďaka Ti, Bože, za Tvoju lásku a starostlivosť.

Podľa stanoviska KBS, Environmentálnej subkomisie, jediné obmedzenie, ktoré človek od Boha dostal pri poverení vlády nad stvorením, bolo vykonávať túto úlohu v úcte voči podobnosti s Bohom, to znamená s rozumom a láskou. Znamená to byť zodpovedný za dary, ktoré mu Boh daroval, ale i neprestajne dáva. Takáto zodpovednosť znamená nielenže sa o dary starať, ale ich aj zlepšiť, zdokonaľiť a takto zdokonalené odovzdať budúcim pokoleniam. Veď tieto dary dostali aj naše deti a majú plné právo ich dostať nielenže neporušené, ale i zdokonalené, zlepšené. **Staráme sa však takto o dary od Boha? Dostanú naše deti od nás tieto dary zdokonalené?**

Podľa mňa veľkosti daru zodpovedá i veľkosť našej zodpovednosti. Som presvedčený, že sa budeme za

to, ako nakladáme s darmi od Boha, aj zodpovedať. Ak vieme prijať dary od Boha, prečo sa o ne nestaráme? Prečo ich ničíme? Prečo celú krásu stvorenej prírody zahlcujeme odpadkami? Prečo znečisťujeme zdroje vody tak, že do budúcnosti už na tých miestach pitná voda nebude? Kedy sa končne zobudíme a uvedomíme si zodpovednosť za ničenie prírody a stvorenstva do budúcnosti?

Blahoslavený Ján Pavol II. v Posolstve k Svetovému dňu pokoja z 1. januára 1990 pod názvom „Pokoj s Bohom Stvoriteľom - pokoj s celým stvorenstvom“, opisuje ekologickú krízu ako morálny problém. V liste uvádza: Dnešná spoločnosť nenájde riešenie ekologického problému, pokiaľ seriózne neprehodnotí svoj životný štýl... Ako som už poznamenal, vážnosť ekologickej situácie ukazuje, aká hlboká je morálna kríza človeka.... Jestvuje teda súrna potreba vychovávať k ekologickej zodpovednosti: zodpovednosti voči sebe samým; zodpovednosti voči ostatným; zodpovednosti voči životnému prostrediu.. A na záver listu Bl. Ján Pavol II. adresuje i nám všetkým toto posolstvo: Na záver tohto posolstva sa chcem priamo obrátiť na mojich bratov a moje sestry v katolíckej Cirkvi, aby som im pri-pomenul dôležitú povinnosť, ktorou

„Bud' pochválený, môj Pane, so všetkými Tvojimi stvoreniami, najmä za pána brata Slnko, ktoré je deň a Ty nás ním osvetľuješ. A ono je krásne a žiari veľkým jasom: je znakom Teba, Najvyšší... Bud' pochválený, môj Pane, za sestru Vodu, ktorá je veľmi užitočná a ponížená, vzácna a čistá... Bud' pochválený, môj Pane, za našu sestru, matku Zem, ktorá nás udržiava a živí a rodí rozličné plody s pestrými kvetmi a trávou... Chváľte a zvelebujte môjho Pána, ďakujte mu a slúžte mu s veľkou pokorou.“

Richard

je starostlivosť o celé stvorenstvo. Zasadzovanie sa veriaceho za zdravé životné prostredie pramení priamo z jeho viery v Boha Stvoriteľa, z poznania dôsledkov dedičného hriechu a osobných hriechov a z istoty, že ho Kristus vykúpil. Úcta k životu a k dôstojnosti ľudskej osoby zahrňuje aj úctu a starostlivosť o stvorenstvo, ktoré je spolu s človekom povolané oslavovať Boha.

Pozrime sa teraz na našu farnosť (obec), na jej okolie, ako vyzerá? Realita je taká, že okolie našej obce je jedno veľké smetisko. Realita je taká, že voda je v našej obci zrejme už nezvratne znečistená. Čo na to asi hovorí Boh, ktorému nie je nič skryté? Určite nevidí to, že je to dobré... Ako to všetko skončí je len a len v našich rukách. Záleží len na nás, čo odovzdáme našim deťom a akú odmenu za to od Boha, Stvoriteľa, dostaneme.

Výzva: „Ak chceš napomáhať pokoj, ochraňuj stvorenstvo“, znamená, „Ak chceš pokoj s Bohom Stvoriteľom, ochraňuj životné prostredie“.

Pomodli sa, prosím, na úmysel ochrany stvorenstva a celej Zeme túto modlitbu patróna ekológov sv. Františka z Assisi:

SVITANIČKO

Milý kamarát,

chcem sa s Tebou podeliť o jeden sen: naša nebeská mamička, ktorá nás má rada a stará sa o nás, nás všetkých potrebuje. Spoločne chceme prosiť Pána Boha, nášho nebeského Otca, o jednotu a pokoj v nás, našich rodinách, našej krajine i v celom svete.

Pridaj sa k nám a modli sa s nami spoločne 18. októbra o 9.00 ráno tam, kde budeš: v škole, na ulici, doma alebo hocikde inde. Vždy budú pri tebe tvoji rodičia, priatelia, učitelia... tak neváhaj a modli sa s nami počas akcie nazvanej:

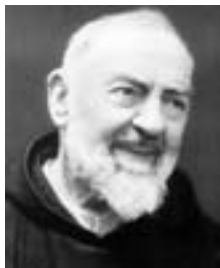
MILIÓN DETÍ SA SPOLOČNE MODLÍ RUŽENEC O JEDNOTU A POKOJ

zdroj: <http://www.milliondetei.ru/content/view/15/30/>

OKTÓBER – mesiac sv. .... ODPOVEĎ NÁJDEŠ V OSEMSMEROVKE:

A	U	T	O	B	L	A	K
R	C	R	U	Ž	L	L	O
K	H	A	E	O	Ú	A	S
Á	O	K	P	Č	A	Š	T
M	O	T	O	R	K	A	O
I	A	O	N	C	T	L	L
L	O	R	D	A	A	F	U
S	T	R	O	M	Š	Ô	K

AUTO, FLAŠA,
KĽÚČ, KOSTOL,
KÔŠ, LOPTA,
LORD, LUK,
MOTORKA,
OBLAK, SLIMÁK,
STROM, ŠATKA,
UCHO

„Keď sa bude milión detí modliť svätý ruženec, zmení sa svet...“

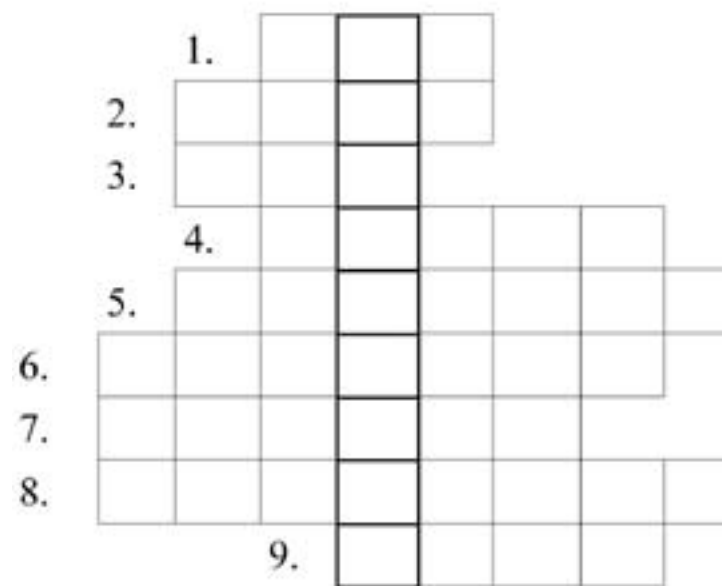
Toto povedal pred niekoľkými rokmi jeden muž, ktorého si dnes uctieваме ako svätého. Narodil sa v Pietrelčine v Taliansku a ako 16-ročný vstúpil ku kapucínom. Neskôr pôsobil v San Giovanni Rotondo, kde aj zomrel. Je známy najmä stigmami (ranami po umučení Pána Ježiša) a mnohými zázrakmi uzdravenia. Vieš, ako sa tento svätý volá? Napíš jeho meno vedľa jeho portrétu!

Táto aktivita začala v jednej juhoamer-rickej krajine.

Keď vyplníš tajničku, zistíš názov krajiny, potom si ho s pomocou atlasu alebo rodičov zaznač do mapky:-)

1. prvá žena
2. brat Kaina
3. jeden z evanjelistov
4. jeden z apoštolov
5. miesto, kde vyrastal Pán Ježiš
6. 6.12. má sviatok
7. pestún Pána Ježiša
8. miesto narodenia Pána Ježiša
9. mama Panny Márie

Sv. Terézia z Lisieux

Narodila sa 2. januára 1873 dnes už blahoslaveným rodičom Luisovi a Zelii Martinovým ako posledné z deviatich detí (štyri zomreli v útlom veku). Terézia bola pekné a vnímavé dievčatko, takže ju mali všetci radi. Keď mala štyri roky, jej chorľavá matka predčasne zomrela. Silno pociťovala stratu osoby, ktorá jej bola najbližšia.

Duchovná zrelosť

Terézia prejavovala od skorého detstva mimoriadnu duchovnú zrelosť. Už ako trojročná sa rozhodla "nič neodoprieť dobrému Pánu Bohu". Božia milosť postupne prehľbovala Teréziinu veľkodušnosť. Najprv obetovala Pánu Ježišovi svoju slobodu; krátko nato vyjadřila ochotu trpieť a na Vianoce 1886 pociťovala v duši veľkú túžbu pracovať za

obrátenie hriešnikov. Všetko toto chcela uskutočniť ako rehoľná sestra karmelitánka. Mala vtedy deväť rokov. Ako 14-ročná už nástojčivo prosila o dovoľenie obliecť si karmelitánsky habit. Otec jej dovolil, ale cirkevní predstavení nechceli ani počuť. Na púti do Ríma pri skupinovej audiencii prosila priamo pápeža Leva XIII. o dovoľenie vstúpiť do rehole. Pápež neodmietol, ale nechal rozhodnúť miestneho biskupa, ktorý čoskoro dal vytúžený súhlas. 15-ročná Terézia vstúpila do kláštora 9. apríla 1888 a prijala rehoľné meno Terézia od Dieťaťa Ježiša.

Viac trňov ako ruží

Tvrдый kláštorný život znamenal pre Teréziu veľkú zmenu. Napriek tomu, že po ňom túžila, cítila pri prvých krokoch "viac trňov ako ruží". Ale to ju neznechutilo. V duchu obety prijímala všetky nepríjemnosti a utrpenia ochotne, s láskou. 10. januára 1889 Terézia prijala rehoľné rúcho a k svojmu rehoľnému menu pridáva "Svätej Tváre". Pred sľubmi, ktoré zložila v septembri, 1890 vyhlásila: **"Prišla som zachraňovať duše a najmä modliť sa za kňazov."** Terézia pochopila, že jej povoláním je láska, ktorá obsahuje všetky povolania, objíma všetky časy a všetky miesta. Ďalšia túžba, ktorá silne poznačovala Teréziin vnútorný život, bola túžba po svätosti. Ale pri porovnaní s inými veľkými svätými si uvedomovala svoju nepatrnosť. Začiatkom roku 1895 Terézia na rozkaz vtedajšej predstavenej (jej rodná sestra) začala písať vlastný životopis, známy pod názvom **Dejiny duše**. V tom istom roku sa ponúkla ako

celostná obeta Božej milosrdnej lásky. Od tej chvíle chcela žiť životom dokonalejšej lásky a tak sa stať mučeníčkou Božej milosrdnej lásky. Prvých desať mesiacov po tomto akte sebaobetovania Teréziu zaplavovali "oceány milosti", radosti a šťastia. Neskôr, po Veľkej noci, odrazu akoby sa nebo zavrelo a jej duša prechádzala tvrdou skúškou viery a nádeje, ktorá potom trvala až do konca jej života. Jej lásku to však neoslabilo. V oddanosti ku Kristovi vzbudzovala úko-

ny viery a prosila o vieru pre neveriacich. Na Veľký piatok 1896 sa u Terézie prvý raz prejavila tuberkulóza. Postupujúca choroba jej uberala sily a 30. septembra 1897 po dlhej agónii zomrela so slovami: **"Môj Bože, milujem Ťa!"**

29. apríla 1923 vyhlásil pápež Pius XI. Teréziu z Lisieux za blahoslavenú a o dva roky neskôr za svätú. Vtedy ešte žili všetky štyri jej sestry, ktoré si tak ako ona zvolili rehoľné povolanie.

Pavol

Myšlienky sv. Terézie:

- Neodkladajte úsilie o svätosť na zajtrajšok.
- Často som vybadala, že je dobré, keď človek znáša utrpenie..., lebo utrpenie nás privádza bližšie k Bohu.
- Kríž nie je na to, aby nás utrúpil, ale aby nás posvätil.
- Naša dôvera nie je nikdy dostatočne veľká voči dobrému Bohu, ktorý je taký mocný a taký milosrdný.
- Chceme využívať i tie najmenšie veci a robiť ich z lásky.
- Láska nesmie spočívať v citoch, ale musí sa prejavovať v skutkoch.
- Dokonalá láska k bližnému spočíva v tom, že znášame chyby iných, nečudujeme sa nad ich slabosťami, tešíme sa tým najmenším cnostným úkonom, ktoré ich vidíme konať.
- Pochopila som, že bez lásky sú všetky skutky ničím... Ježiš nepozerala natoľko na veľkosť skutkov, ani na stupeň ich ťažkostí, ale na lásku, ktorá tieto skutky koná... Neodmietnime mu ani tú najmenšiu obeť.
- Tešte s v pokoji z radosti, ktorú vám Boh daruje, a neznepokojte sa pre budúcnosť. On má pre vás pripravené nové milosti a mnohé útechy.
- Aj my sme hostie, ktoré chce Ježiš premeniť v seba.
- Modlitba je čas, ktorý patrí Bohu.
- Neprestávajte sa modliť. Dôvera robí zázraky.
- Stačilo, aby som sa pozrela na otca a vedela som, ako sa modlia svätí.
- Musíme siať okolo seba dobro a nestarať sa o to, čo vyrastie. Pre nás práca, pre Ježiša úspech. Nesmieme sa zľaknúť boja, keď ide o dobro bližneho.

HISTORICKÉ OKIENKO

Na hodoch sa nešetrilo, ľudia si vždy dopriali

Medzi viacerými sviatkami a pamätnými dňami, ktoré si Závodčania pripomínajú, rovnako ako to robili aj generácie pred nimi, majú špeciálne miesto hody. Dátum dňa, v ktorý sa v obci konajú hody, sa spravidla určuje podľa toho, komu je zasvätený miestny kostol. Patronát nad tým závodským drží už takmer 150 rokov sv. Michal Archanjel, ktorý má sviatok 29. septembra.

V Závoде sa dlhodobo udržiava tradícia, že ak je Michala v stredu, štvrtok, alebo piatok, hody pripadnú na najbližšiu nedeľu, ktorá príde. Ak však Michalovia oslavujú meniny v pondelok, alebo utorok, hody sa vyhlasujú na najbližšiu nedeľu pred týmito dňami. Bežné dni v týždni sa posvätia – nepracuje sa - ale oslavy a zábava prebiehajú len v nedeľu. Najlepšou možnosťou však vždy je, ak Michala pripadne na sobotu, to trvajú oslavy vždy celé dva dni po sebe.

V Závoде sa na hody myslelo už dlho dopredu a tak sa k ich príprave aj

v každej poriadnej rodine pristupovalo. Gazdovia po celý rok vykrmovali husi, sliepky, krátko pred hodmi sa zvykli konať zabíjačky, zatiaľ čo gazdinky už pár dní popredu vyvárať dobroty od výmyslu sveta. Skrátka, na hodoch sa nešetrilo a ľudia si dopriali. Na samotné sviatky sa vždy schádzala celá rodina, pozývali sa hostia, priatelia, známimi a chodilo sa po návštevách.

V minulosti bolo tiež zvykom, že po dedine chodili krátko po obede miestni muzikanti, ktorí sa zastavili postupne u pána richtára, niektorých prísazných, notára a neobišli ani služobníka Božieho, miestneho kňaza. Popoludní už muzikanti vyhrávali na miestnej „muzike“, ako sa vtedy vravelo akcii, ktorú dnes možno nazvať ľudovou veselnicou.

Prístup k dnešným hodom je, priznajme si, dosť odlišný. Ich význam a pripomínanie je v mnohých rodinách len symbolický, dnešná generácia mladých dá prednosť dňu strávenému v pohodlí domova, najmenších už tradične potešia kolotoče a minitrhy s cukrovou vatou, sladkým popcornom a inými dobrotami.

*Podľa P. Vrableca spracoval
Adam*

Farská matrika

Krsty

Lukáš Kotrč	24. 07.
Matúš Ferenčič	07. 08.
Timea Illešová	07. 08.
Lukáš Sivák	18. 09.

Pohreby

Anna Rohličková	27. 06.
Milan Fischer	24. 08.
Milan Lučanský	03. 09.

Sobáše

Tomáš Bukovčák a Veronika Ďurigová	09. 07.
JuDr. Tomáš Oravec a Ing. Radoslava Pilná	03. 09.
Roman Dojčák a Miroslava Chovancová	10. 09.
Branislav Benkovič a Katarína Lešková	17. 09.

Modlitba k sv. Michalovi

Sv. Michal archanjel, bráň nás v boji, buď nám ochrancom proti zlobe a úkladom diabla. Pokorne prosíme, nech mu Boh ukáže svoju moc. A ty, knieža nebeských zástupov, Božou mocou zažeň do pekla satana a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší potulujú po svete.

Amen.

Vydavateľ: Farský úrad Závod
Šefredaktorka: Ivana Potočňáková
Redakčná rada: Jarmila Černá, Pavol Černý, Anna Diviaková,
Veronika Chvátalová, Richard Hollý, Peter Kudláč, farár,
Alena Pavelková, Adam Potočňák
Jazyková korektúra: Anna Mäsiarová
Grafika: Dominika Šedivá
Tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Sv. Ján
Kontakt: zavodfarnost@zavodfarnost.sk, www.zavodfarnost.sk